

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.619/2018/6. szám

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke

Dr. Kurucz Krisztina előadó bíró

Dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: KPMG Legal Tóásó Ügyvéd Iroda

ügyintéző: dr. Németh András ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: dr. Tóth Szilveszter jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bíróság általi felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. június 15. napján kelt 2.K.27.267/2016/60. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.27.267/2016/60. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.000.000 (azaz egymillió) forint felülvizsgálati költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A perben a felülvizsgálati eljárást megelőzően már eljárta a Kúria, a Kfv.V.35.779/2015/5. számú jogerős határozatában megállapított tényállás szerint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Megyei Adóigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a felperesnél 2008-2009. évekre valamennyi adóra és költségvetési támogatásokra kiterjedő bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés eredményeként a 2012. október 29-én meghozott határozatában a felperes terhére társasági adónemben (tao) 2008. évre 66.502.000 Ft, társas vállalkozások különadója (különadó) adónemben 16.626.000 Ft, összesen: 83.128.000 adóhiánynak minősülő adókülönböt állapított meg, 12.469.000 Ft adóbírságot szabott ki és 21.710.000 Ft késedelmi pótlékot számított fel.
- [2] Az alperes a 2013. február 26. napján kelt 35213410025 iktatószámú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [3] Indokolása szerint felperes a vizsgált időszakban a 2007. december 28-án kelt Készlet Értékvesztési Szabályzata (KÉSZ) alapján állapította meg készletei értékvesztését. Ezek az adatok azt mutatták, hogy a növekedés összegének 50%-át meghaladóan került sor értékvesztés visszairására, azért mert a készleteket végül hasznosították, felhasználták vagy értékesítették, a készleteknek csak elenyésző része került selejtezésre. A felperes 2010. évtől megváltoztatta értékvesztési politikáját és előírta a közelmúltbeli és várható, jövőbeni felhasználás figyelembe vételét is. E változás miatt a felperes 2010. évi készletérték meghatározásánál lényegesen kisebb összeget mutatott ki értékvesztés növekedésként, és lényegesen nagyobb összeget az eddig képzett értékvesztésből visszairandó tételként. A vizsgált időszakban a felperes az adatok alapján feleslegesnek ítélt készletek esetében 100%-os mértékű értékvesztést számolt el.
- [4] A KÉSZ tartalma és a felperes értékvesztés elszámolási gyakorlata az alperes szerint nem felel meg a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 56.§-ának. Az elsőfokú adóhatóság, figyelemmel a nullára leírt készletek későbbi értékesítéseinek eredményességére, azaz a későbbi értékvesztés visszairás arányára, az évente egyenlegben elszámolt értékvesztés 50%-át fogadta el ráfordításként az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 1.§ (6) bekezdése, a Sztv. 15.§ (2) és (7) bekezdése, 56.§-a alapján. Mindezek miatt a felperes 2008. évi adózás előtti eredményét 91.566.000 Ft-tal, a 2009. évit pedig 68.240.000 Ft-tal megnövelte (Alperesi határozat 1. pontja: „Készletek értékvesztése”).
- [5] A felperes 2007. decemberéig a T E cégcsoport tagjaként működött, értékesítéseire a cégcsoport által létrehozott T. E. L. A.G (T.) rendszerén belül került sor. A felperes a

számláit is a **T.** részére állította ki, amely ezt tovább számlázta a végső vevők felé. A cégcsoportnál 2007. december 28-án változás történt, az új tulajdonos a L. H. LLC, a felperes anyavállalata pedig a V. GmbH (GmbH) lett. A megrendelések és az értékesítések a tulajdonos váltást követően is a Tyco cégcsoport rendszerén keresztül történtek. Az ebben az időszakban létrejött szerződések kikötötték, hogy a **T.** a GmbH felé fennálló egyes követeléseit nem érvényesítheti a felperes által **T.** felé kiszámlázott áruk ellenértékével szemben. A felperes 2007. évben és 2008. első három negyedévében ugyanazon haszonkulccsal értékesített a **T.** felé. 2008. októberétől a GmbH csökkentett haszonkulcs alkalmazásával vásárolta meg a felperes által legyártott termékeket. A GmbH 2008. december 26-án 1.223.934 EUR összegű számlát bocsátott ki a felperes felé „transzferár kiigazítás” címén. Ezt a számlát a GmbH 2009. május 5-én sztorozta, majd a felperes ugyanilyen összegű jóváíró számlát állított ki a GmbH-nak, utólagos árengedmény címén, kompenzáció fizetési móddal.

- [6] Az elsőfokú adóhatóság helyesen állapította meg, hogy utólagos engedményre jogalap nélkül került sor. Ennek indoka az, hogy 2008. év első három negyedévében a felperes a **T.** felé értékesített, vagyis az engedményt nem annak adta, akinek a tényleges értékesítés történt. Utólagos engedményre azért sem volt szükség, mert a felperes által **T.** felé alkalmazott eladási árak a szokásos piaci viszonyoknak megfelelőek voltak, ezért az árakat nem kellett kiigazítani. A számla valóságos tartalma tehát nem utólagos engedmény, hanem az eredmények országok közötti jogellenes átcsoportosítása. Az engedmény nem szolgált valós üzletpolitikai célt, összege ugyanis a végső vevők felé nem került tovább számlázásra. A kiigazítás a GmbH-nál az alapítási költségek miatt keletkezett veszteséget biztosította, cégcsoport szinten optimalizálta, minimalizálta az adóterheket. Az elsőfokú adóhatóság ezért a felperes 2008. évi adózás előtti eredményét jogszerűen növelte meg az utólagos engedmény összegével: 324.073.000 Ft-tal. Ez a döntése megfelel az Art. 1.§ (7) bekezdésének, 2.§ (1) bekezdésének, a Sztv. 15.§ (3) bekezdésének, 16.§ (3) bekezdésének, 72.§ (2) bekezdés a) pontjának (Alperesi határozat 2. pontja: „Szokásos piaci ár megállapítása”).
- [7] A felperes az ellenőrzött időszakban tao adóalapot, különadó alapot és innovációs járulékot érintően bevallásaiban nem érvényesített K+F tevékenységhez kapcsolódó adóalapot módosító tételeket, kedvezményeket. Az ellenőrzési jegyzőkönyvre tett észrevételében kérte, hogy az adóhatóság csökkentse adózás előtti eredményét a K+F tevékenység közvetlen költségeivel.
- [8] Az elsőfokú adóhatóság azonban helytállóan állapította meg,

hogy felperes a vizsgált években a gyártmánytervezés, - fejlesztés (K+F és nem K+F) költségeit együtt kezelte és könyvelte havonta egy összegben, így ez nem csak az alkalmazott kutatás és kísérletfejlesztés költségeit tartalmazza, hanem a technológiáét és a terméktervezését is. A felperes a gyártmányfejlesztési tevékenységét megrendelőhöz és termékhez kapcsolódó projektek szerinti megosztás alapján végezte el, e projektek költségeit nem K+F szempontból, és nem közvetlen, vagy közvetett költségek szerinti megosztásban, hanem egyben kezelve, közvetett költségként mutatta ki. A Sztv. 93.§ (4) bekezdése és 95.§ (4) bekezdés c) pontjában foglaltak ellenére beszámolójában és kiegészítő mellékletében nem mutatta be az általa K+F tevékenységek körébe sorolt munkák költségeit. Nyilvántartásai alapján nem lehetett megállapítani a közvetlen költséget, ezért az adóhatóság sem korrigálhatta adózás előtti eredményét a társasági adóról és osztalék adóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao tv.) 7.§ (1) bekezdés t) pontja alapján, nem végezhetette el az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékokról szóló 2006. évi LIX. törvény (Különadó tv.) 3.§ (3) bekezdés b) pontja szerinti különadó alap korrekciót sem (Alperesi határozat 3. pontja: „Kutatás-fejlesztéshez kapcsolódó adókedvezmények”).

A kereseti kérelem

- [9] A felperes keresetében a határozatoknak elsődlegesen a megváltoztatását és fizetési kötelezettségei törlését, másodlagosan a hatályon kívül helyezésüket és a hatóság új eljárásra kötelezését kérte.
- [10] Álláspontja szerint az alperes érdemi döntése nem felel meg a Sztv. 4.§ (2) bekezdésében, 56.§-ában, az Art. 95.§ (3) bekezdésében, 97.§ (3)-(6) bekezdéseiben foglaltaknak, tévesen hagyta figyelmen kívül a Tao tv. 31.§ (2) bekezdés b) pontját, 7.§ (1) bekezdés t) pontját, 22.§ (9) bekezdését és a Különadó tv. 3.§ (3) bekezdés h) pontját.
- [11] A felperes a másodfokú határozat 1. pont: „Készletek értékvesztése” részére vonatkozóan kifejtette, hogy az alperes nem volt figyelemmel az Sztv.-ben szabályozott óvatosság elvére, amelynek figyelmen kívül hagyásával a készletei olyan értéken kerültek volna kimutatásra, illetve olyan értékű eszközök jelenítődtek volna meg a beszámolójában, amelyekkel a valóságban nem is rendelkezett, így a vagyonáról megbízható és valós összképet a beszámoló nem mutatott volna. Hangsúlyozta, hogy azért alkalmazott 100%-os értékvesztést az érintett készletek kapcsán, mert meggyőződése szerint e készletek nem bírtak olyan piaci értékkel, amely gazdaságilag indokolt, ésszerű és arányos ráfordítás mellett meghatározható lett volna, különös

- figyelemmel a specifikációjukra, egyedi tulajdonságaikra, illetve a piaci körülményekre.
- [12] Az adóhatóság nem vizsgálta, hogy milyen mértékű értékvesztés elszámolása a ténylegesen indokolt, a megállapított arányra vonatkozóan értékelést, számítást nem végzett, indokolást nem adott. Az 50%-os arány meghatározását nem indokolta, tényeket, körülményeket fel sem tárt és nem mutatott be. A revízió elmulasztotta továbbá megállapítani, hogy az adóalap-növelő tételként minősített értékvesztés összege a következő évi visszairás kapcsán adóalap-csökkentő tételt kell, hogy jelentsen.
- [13] A másodfokú határozat 2. pont: „Szokásos piaci ár megállapítása” kérdéskörben a felperes részletezte álláspontját, hogy a Vincotech GmbH-nak nyújtott engedmény jogszerű és a szokásos piaci árképzésre vonatkozó szabályoknak megfelelő volt. A tulajdonosváltást követően a felek között alkalmazandó elszámoló árak módosítását nemcsak a tulajdonosváltás és az ezzel járó vállalat-csoporton belüli globálisan meghatározott elvekhez való igazítás indokolta, hanem a felek közötti tranzakció kockázati és strukturális változása is. A **T.** rendszerében számlázott és nyilvántartott értékesítések tekintetében a **T.** csoportban alkalmazott árakon történt a számlázás, amely elszámoló árak azonban nem feleltek meg a tulajdonosváltozást követően az új csoportban alkalmazandó transzferáraknak. Az átmeneti időszak lezárását követően szükségessé vált a felperes és a GmbH között az újonnan alkalmazandó transzferár politikának megfelelő árakkal kapcsolatos korrekció. Ennek megfelelően a **T.** rendszerében számlázott és nyilvántartott értékesítése tekintetében a felek a korábban alkalmazott hibás árak és az új transzferár politika által előírt, alkalmazandó árak különbözetét számolták el egymás között. Mivel az egyedi számlák szintjén korrigálva valamennyi tranzakciót, összesen 6.650 db számlát kellett volna az új árazási politika szerint korrigálva módosítani, valamint az ehhez kapcsolódó valamennyi adóbevallást önellenőrzéssel helyesbíteni, és az egyéb jelentési kötelezettségeiket e szerint javítani, ezért egyösszegű módosítás alkalmazása mellett döntött a GmbH-val együtt. A felperes nem tartotta elfogadhatónak a hatóság által megállapított piaci ártartományt és meghatározott piaci értékeket sem.
- [14] Az alperesi határozat 3. pontja: „Kutatás-fejlesztéshez kapcsolódó adókedvezmények” tárgyban a felperes sérelmezte, hogy az adóhatóság a kutatás-fejlesztési tevékenység elismerésén túl az észrevétel alapján sem határozta meg, hogy a K+F költségként nyilvántartott és elismert költségek pontosan mekkora hányada feleltethető meg a Tao tv.-ben, a Különadó tv.-ben kötelezően alkalmazandó módosító tételeknek. Mindkét törvény kifejezetten alkalmazni rendeli a K+F-hez

kapcsolódó kedvezményeket, az nem választási lehetőség kérdése. Előadta, hogy sem a Tao tv. 7.§ (1) bekezdés t) pontja, sem a Sztv. 51.§ (1)-(2) bekezdései nem tartalmazznak olyan költségkimutatást, amelyet az adóhatóság megkíván. Az alperes továbbá nem adta okszerű magyarázatát annak, hogy a részéről nem vitatott és a felperes által elszámolt közvetlen költségeket miért nem fogadta el.

- [15] Az elsőfokú bíróság a 2015. június 04-én kelt 12.K.27.043/2014/18. számú ítéletével az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte.
- [16] Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljárta Kúria a Kfv.V.35.779/2015/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság 12.K.27.043/2014/18. számú jogerős ítéletét hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [17] Az alperes határozatának 1. pontja: „Készletek értékvesztése” körében meghozott elsőfokú ítéletrészre a Kúria a Kfv.V.35.779/2015/5. számú végzésében kifejtette, az elsőfokú bíróság rögzítette, mégpedig helytállóan, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 64.§ (1) bekezdése értelmében a felperest terhelő annak bizonyítása, hogy az elszámolt 100%-os értékvesztést a készletek felhasználhatóságának, értékesítésének kétségesse, illetve feleslegessé válása indokolta, és az általa alkalmazott módszer megfelelő volt. Megállapította, hogy a felperes részéről indítványozott tanúk vallomásaiban előadottak csupán „valószínűsítésre alkalmasak”. Mindezek miatt az elsőfokú bíróság tévesen terhelte át a bizonyítási kötelezettséget a másodfokú hatóságra. Az alperes egyébként határozata szerint a gazdasági válságra, az utólagosan rendelkezésre álló piaci információkra és az 50%-os visszaírásra tekintettel hozta meg döntését. A felperes pedig az eddig rendelkezésre álló adatok szerint a közigazgatási és peres eljárás során nem bizonyította ennek jogszabálysértő voltát, és azt sem igazolta, hogy javára valamely ok miatt kedvezőbb határozat születhetne. Az elsőfokú bíróságnak ezért a rendelkezésére álló adatok alapján a „Készlet értékvesztésének” elszámolása tekintetében érdemben kellett volna döntenie.
- [18] A másodfokú határozat 2. pontja: „Szokásos piaci ár megállapítása” tárgyban döntést tartalmazó elsőfokú ítéletrészre a Kúria a Kfv.V.35.779/2015/5. számú végzésében megállapította, hogy az alperes határozatában, az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétben, indokát adta annak, hogy az utólagos engedmény kapcsán érdemi döntését mely tényekre, bizonyítékokra és jogszabályhelyekre alapítja, részletezte azt is, hogy álláspontja szerint mik a számla tartalmi hibái, és elvégezte a számlával kapcsolatos

gazdasági eseményeknek, illetve a számlának az adójogi minősítését is. Az elsőfokú bíróság az előzőekben ismertetettekre figyelemmel tévesen állapított meg az alperes terhére hatályon kívül helyezésre és új eljárás elrendelésére alapot adó eljárási szabálysértést. Az a tény természetesen, hogy az alperes határozatát indokolással ellátva hozta meg, még nem jelenti egyben azt is, hogy a határozat érdemben is jogszerű, mert ez utóbbiról a kereset által vitatott körben a bíróság dönt. A bíróság pedig az alperestől eltérően is értékelheti a rendelkezésre álló adatokat, tényeket, bizonyítékokat, de a tényállás megállapításánál a Pp. 206.§ (1) bekezdésében, 221.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint kell eljárnia, és ítéletét a jogvita eldöntésére irányadó anyagi jogi szabályoknak megfelelően kell meghoznia. Nem rendelhet el új eljárást, és nem írhat elő az alperes terhére bizonyítást olyan tényre, amelynek bekövetkeztét a felperes, akinek ez érdekében áll, és rendelkezhet az erre vonatkozó dokumentumokkal, nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság ezért akkor járt volna el helyesen, ha a felperes részére, tájékoztatása mellett, lehetőséget ad annak bizonyítására, hogy ténylegesen és jogszerűen az állítása szerinti „helytelen árazás” utólagos korrigálását végezték el, a felek a korábban alkalmazott hibás árak és az új transzferár-politika által előírt árak különbözetét számolták el egymással, és a perben vitatott gazdasági esemény, illetve az ehhez kapcsolódó számla kapcsán az alperes nem jogszerűen emelte meg a 2008. évi eredményét.

[19] Az alperesi határozat 3. pontja: „Kutatás-fejlesztéshez kapcsolódó adókedvezmények” kérdést elbírált elsőfokú ítéletrészre a Kfv.V.35.779/2015/5. számú végzésében a Kúria kifejtette, hogy a másodfokú határozat nem tartalmaz olyan megállapítást, mely szerint felperes választási lehetősége, hogy kívánja-e a K+F tevékenységhez kapcsolódó adóalap csökkentést érvényesíteni, és olyat sem, hogy ezt a revízió során az adóhatóság már nem teheti meg. Az alperes a K+F-el kapcsolatos adóalap korrekciót határozatában azért utasította el, mert álláspontja szerint a felperes költségeit teljes összegben közvetett költségként mutatta ki, és nyilvántartásai alapján nem lehetett megállapítani a közvetlen költséget, nincs tehát olyan jogkérdés, amelynek eldöntését az alperes elmulasztotta volna. Az elsőfokú bíróság mindezek miatt e körben is tévesen döntött a hatályon kívül helyezéséről és új eljárás elrendeléséről. Tekintettel arra, hogy a perben a bizonyítás a Pp. 164.§ (1) bekezdése értelmében a felperest terhelte, lehetőséget kellett volna adnia a felperesnek, aki a perben becsatolta költségkimutatását és kérte igazságügyi könyvszakértő kirendelését is, a bizonyításra.

[20] A Kúria utasítása szerint az új eljárást a végzésében

foglaltak figyelembe vételével kell lefolytatni. Az elsőfokú bíróságnak a keresetben vitatott és az ügy érdemi eldöntése szempontjából releváns tények tekintetében lehetőséget kell adnia a felperesnek bizonyításra, ítéletét a Pp. szabályai szerint eljárva és a jogvita eldöntésére irányadó anyagi jogi jogszabályoknak megfelelően kell meghoznia.

- [21] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság szakértői bizonyítást rendelt el.

Az elsőfokú ítélet

- [22] A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a megismételt eljárásban meghozott jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte, továbbá 3.684.000 Ft igazságügyi szakértői díj, a Kfv.V.35.779/2015/5. számú kúriai végzés alapján 200.000 Ft felülvizsgálati eljárási költség és 2.000.000 Ft elsőfokú ügyvédi munkadíj összegek megfizetésében marasztalta az alperest.
- [23] Indokolásában elsődlegesen rögzítette, az elkészített szakértői véleményt megküldte a feleknek a Pp. 141.§ (6) bekezdésében foglaltakra vonatkozó figyelmeztetéssel, hogy amennyiben észrevételt, nyilatkozatot, bizonyítási indítványt nem terjesztenek elő, úgy a rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján fog dönteni. Az alperes kérelmére a részére biztosított határidőt meghosszabbította, amelyet követően a meghosszabbított határidő lejártá után, a szakvélemény átvételétől számított 4 hónap elteltével, a per utolsó tárgyalását megelőző napon terjesztette elő az alperes a hivatali idő lejártát követően nyilatkozatát, amelyben bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság alperesnek a szakértői véleményre vonatkozó elkésett észrevételét a Pp. 141.§ (6) bekezdésére is figyelemmel nem fogadhatta el, ezért a keresetet az észrevétel mellőzésével bírálta el.
- [24] Az elsőfokú bíróság aggálytalannak és a kirendelő végzésben foglalt kérdésekre mindenben részletesen kimunkálnak, az ügy érdemi eldöntésére alkalmas bizonyítéknak minősítette a perben kirendelt szakértő véleményét.
- [25] Az alperes határozatának 1. pontja: „Készletek értékvesztése” 2008. és 2009. évi meghatározása és elszámolása körében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy felperes a készletek értékvesztését a Sztv. előírásának megfelelően határozta meg és számolta el, amely megfelelt e törvény 15.§ (3) bekezdése szerinti valódiság, a 15.§ (8) bekezdésében szabályozott óvatosság és a 16.§ (1) bekezdésében előírt egyedi értékelés elveinek, figyelemmel arra is, hogy az éves beszámolóiban egyaránt számolt el értékvesztést a készletekre, az

előrelátható kockázatokra és feltételezhető veszteségekre tekintettel, továbbá a készletek és készletmozgások egyedi rögzítését az alperes nem vitatta.

- [26] A szakvélemény által alátámasztottan kétségtelenül megállapítható, hogy a felperes értékvesztés elszámolása és képzése helyes volt, annak mértéke eltúlzottnak nem tekinthető, alacsony mértékűnek nevezhető, az összes anyagköltséghez viszonyítva 0,3% illetve 0,8%, az év végi zárókészlethez viszonyítva pedig 1,4%, illetve 3,3%. Az alperes által alkalmazott méltányossági alapú, 50%-os értékvesztés alaptalan, a méltányossági alapú visszairást a hatóság semmilyen konkrét számítással vagy ellenőrizhető levezetéssel nem támasztotta alá. A szakértői véleményben rögzített tételes, ellenőrizhető számításokkal bizonyítottan az alperesi határozatrész megalapozatlan, a felperes e keresetrésze alapos.
- [27] A másodfokú határozat 2. pont: „Szokásos piaci ár megállapítása” tárgyban, a GmbH felé kiállított felperesi számláról az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a felperes bizonyította, e számlával a valóságban és ténylegesen is az általa hivatkozott „helytelen árazás” utólagos korrigálását végezte. A helytelen árazásból abból adódott, hogy a 2008. I. - III. negyedévekben a **T.** rendszert továbbra is használta, ez a rendszer pedig nem kezelte a felperes vonatkozásában a megváltozott tulajdonosi háttér miatt módosított árképzést. Ennek megfelelően a **T.** rendszeren keresztül nem a helytálló, nem a valós transzferárak alkalmazása történt, amelynek szükséges volt a korrekciója, pénzügyi, számviteli helyretétele, rendezése.
- [28] A szakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy ténylegesen transzferár korrekció valósult meg és nem pedig az engedményeknek az országok közötti jogellenes átcsoportosítása. Rámutatott arra is, hogy a Tao tv. és az OECD transzferár irányelvek nem tiltják a transzferár korrigálását. A felperes átlagnyeresége a transzferár korrekciót követően is a szokásos piaci ártartományban maradt, így az szokásos árnak minősül. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint - és ebben eltért a szakvéleményben foglaltaktól - a számla kibocsátása megfelelő volt, mivel a számlán szereplő megjelöléssel szemben ténylegesen nem utólagos „árengedmény” történt, hanem transzferár korrekció, amelyet nem a **T.** felé, hanem a GmbH felé kellett megvalósítani, mert a felperessel kapcsolt vállalkozási kapcsolatban nem a **T.**, hanem a GmbH volt. Így a felperes e keresetrésze is alapos.
- [29] A másodfokú határozat 3. pontja: „Kutatás-fejlesztéshez kapcsolódó adókedvezmények” kérdésben az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a felperesi nyilvántartás alapján meg lehetett állapítani a felperes K+F-

sel kapcsolatos (ön)közvetlen költségeit, ezért az alperesnek az adózás előtti eredményt korrigálnia kellett volna a Tao tv. 7.§ (1) bekezdés t) pontja alapján, és el kellett volna végeznie a különadóalap korrekciót is a Különadó tv. 3.§ (3) bekezdés h) pontja szerint. Az elsőfokú bíróság rámutatott arra is, hogy e jogszabályi előírások alapján kötelezően alkalmazandó és nem mérlegelési alapú a csökkentő tétel, amelyet így az alperesnek kötelezően kellett volna figyelembe vennie. Az elsőfokú bíróság a beszerzett részletes, táblázatos formában kimunkált igazságügyi szakértői vélemény alapján e keresetrészt is bizonyítotttnak értékelte.

A felülvizsgálati kérelem

- [30] Az alperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.
- [31] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdés, 221.§ (1) bekezdés, 275.§ (5), (7) bekezdések, az Art. 1.§ (7) bekezdés, 2.§ (1) bekezdés, 86.§ (1) bekezdés, 97.§ (3) és (4) bekezdések, a Tao tv. 7.§ (1) bekezdés t) pont, 18.§ (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a), d) pontok, a Sztv. 51.§, 56.§, 165.§-166.§-ok, a Különadó tv. 3.§ (3) bekezdés h) pont rendelkezéseit, téves ténybeli következtetéseket rögzít, ezért jogszabálysértő, okszerűtlen, továbbá eltúlzott mértékű a perköltség összege.
- [32] Felülvizsgálati kérelme I. pontjában az alperes ismertette az ítélet alapjául szolgáló tényállást, az első- és másodfokú határozatban foglaltakat, a felperes keresetét, a Kúria Kfv.V.35.779/2015/5. számú döntését, a II. pontban az elsőfokú bíróság új eljárását, meghozott ítéletét. A III/1-6. pontokban foglalta össze felülvizsgálati kérelme jogi indokolását.
- [33] Az alperes szerint az elsőfokú bíróság nem tartotta be a Kúria Kfv.V.35.779/2015/5. számú végzésében foglaltakat. Sérelmezte, hogy a szakértő közvetlenül a felperestől átvett dokumentumokból dolgozott, pedig a közigazgatási eljárás során keletkezett közokiratok alapján kellett volna szakvéleményét elkészíteni. Súlyos eljárási hiba, hogy az elsőfokú bíróság tényleges ellenőrzés nélkül nyilvánította aggálytalannak a szakvéleményt, holott annak hibáit beadványában kimunkálta, ezen észrevételének mellőzése jogellenes. Hivatkozott arra, hogy mindvégig ellenezte a szakértő kirendelését az értékvesztés elszámolása és az utólagosan adott árengedmény témákban, a Kúria végzése alapján az értékvesztés tárgyban az elsőfokú bíróságnak csak ítélnie kellett volna, amely helyett jogkérdésekben rendelte ki a szakértőt. Nem ismert, hogy az új eljárásban a bizonyítás során az elsőfokú bíróság miért nem osztotta a

korábban eljárta tanács álláspontját. Kifejtette, hogy a bíróság a közigazgatási határozatban nem lévő jogcímre nem alapozhatja a döntését, azaz a K+F témában jogsértő döntést hozott akkor, amikor a költségeket elfogadta. Az alperes mindhárom pontban fenntartotta és lényegében megismételte a határozatában foglaltakat, vitatta a szakértő véleményét, és így a keresetnek helyt adó ítélet jogszerűségét.

- [34] A felperes ellenkérelmében az ítélet hatályába fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [35] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

- [36] Felülvizsgálati kérelme III/1. pontjában az alperes rögzítette azt az állítását, hogy az elsőfokú bíróság nem tartotta be maradéktalanul a Kúriának az új eljárásra vonatkozó előírásait. Nem határozta meg azonban, hogy az elsőfokú bíróság milyen magatartással, eljárással, mulasztással valósította meg a véleménye szerinti jogsérelmet, melyik utasítást nem teljesítette. Az általánosságot tartalmazó alperesi kijelentés így érdemi felülvizsgálatra nem alkalmas.

- [37] Az alperes sérelmezte (felülvizsgálati kérelem III/2. pont), hogy a szakértő a felperestől átvett olyan dokumentumokkal és adathordozón megkapott adatokkal is dolgozott, amelyek a közigazgatási eljárásban nem voltak ismertek. Rögzíti a Kúria, hogy a Pp. X. fejezetében szabályozott bizonyítási eljárás a szabad bizonyítás elvén alapul, azaz a bizonyításra kötelezett fél a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján bizonyítási indítványt terjeszthet elő, a Pp. 166.§ (1) bekezdésében megjelölt bizonyítási eszközöket a bíróság elé tárhatja. A szakértői bizonyítás szabályai tartalmazzák (Pp. 181.§ (1) bekezdés), hogy a szakértővel mindazokat az adatokat közölni kell, amelyekre feladatának teljesítése végett szüksége van. Nem sértette meg tehát sem az elsőfokú bíróság, sem a felperes a jóhiszemű pervitel kötelezettségét (Pp. 8.§ (2) bekezdés) azzal, hogy felperes a szakértőnek adatokat szolgáltatott, dokumentumokat adott át a szakvélemény elkészítéséhez. Az átadás-átvételi jegyzőkönyvet felperes benyújtotta a per irataihoz (41. számon fűzött), azok tételesen ellenőrizhetők. A Pp. 3.§ (3) bekezdése értelmében a felperest terhelte a perben keresetének bizonyítási kötelezettsége, és nincsen jogszabályi tiltás arra, hogy a szakértő a perben előtárt bizonyítékokat nem értékelheti. Azon alperesi kijelentésnek, hogy a szakértőnek csak a közigazgatási eljárás során keletkezett közokiratok alapján kell dolgoznia, nem ismert a jogszabályi alapja, és azt az alperes sem jelölte meg.

- [38] Ellenőrzés során az adózó jogait és kötelezettségeit az Art.-ben a jogalkotó részletesen szabályozza, így előírja a 95.§ (3) bekezdésben, hogy az adózó az iratokat és az adózással összefüggő, elektronikus adathordozón tárolt adatokat felhívásra az adóhatóság által közzétett formátumban rendelkezésre bocsátja, illetve az ellenőrzéshez szükséges tények, körülmények, egyéb feltételek megismerését biztosítja, az ellenőrzés során az adózó és alkalmazottja az adóhatóság részére az ellenőrzéshez szükséges felvilágosítást megadja. Ha az adózó minden iratát, adatát nem adta át az adóhatóságnak, a Pp. tiltó rendelkezésének hiányában nincsen elzárva attól, hogy az ellenőrzés eredményeként meghozott határozat felülvizsgálata iránt indított perben a bíróságnak benyújtson olyan dokumentumokat, adatokat, amelyeket a közigazgatási eljárás során nem tárt elő. A bíróság a perköltségviselés körében értékelheti a fél bizonyíték szolgáltatási magatartását.
- [39] Az alperes álláspontja szerint (felülvizsgálati kérelem III/3. pont) az elsőfokú bíróság eljárása során megsértette a Pp. 141.§ (6) bekezdését, mert a szakértői véleményre benyújtott észrevételét jogellenesen nem értékelte, és tényleges ellenőrzés nélkül minősítette aggálytalannak a szakértői véleményt. A Pp. 141.§ (2) bekezdése értelmében a bíróság - ha ez a tényállás megállapításához szükséges -, a feleket felhívja nyilatkozataik megtételére és lefolytatja a bizonyítási eljárást. A fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni. A (6) bekezdés alapján, ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével - a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére - alapos ok nélkül késlekedik, és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül határoz, kivéve, ha álláspontja szerint a fél előadásának, előterjesztésének bevárása a per befejezését nem késlelteti.
- [40] Az elsőfokú bíróság első alkalommal a szakvélemény egyidejű megküldésével a 48. számú végzésben hívta fel a feleket a szakvéleményre vonatkozó észrevételeik, nyilatkozataik, bizonyítási indítványaik előterjesztésére, határidő tűzésével, a jogkövetkezményekre való figyelmeztetéssel. Az alperes további határidő biztosítását kérte, amely kérelmet az elsőfokú bíróság teljesítette, és az 56. sorszámú, 2018. március 22-én kelt végzésben további 30 napot engedélyezett alperesnek, a késedelem jogkövetkezményeinek ismertetésével. Az alperes e további határidőn belül sem nyújtotta be észrevételét, és bizonyítást sem indítványozott.
- [41] A bíróságnak az a feladata, hogy a feleknek a jogviták

elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse (Pp. 2.§ (1) bekezdés). A közigazgatási perben a felperes és az alperes egyenrangú felek, a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése egyformán jogosítja, illetve terheli őket. Az alperes saját mulasztásának következményeit viselni köteles, így azt is, hogy a határidőn túl, a per utolsó tárgyalását megelőző napon és a hivatali idő lejártát követően elkésztett előterjesztett észrevételét az elsőfokú bíróság – a kettő alkalommal történt teljes körű figyelmeztetés alapján – jogszerűen mellőzte. A jogalkotó által meghatározott szankció alkalmazása nem maradhat el akkor, amikor a törvényi előírás a bíróságtól ezt megköveteli. A per utolsó tárgyalásán az alperes bizonyítási indítványt sem terjesztett elő, így arról az elsőfokú bíróság nem is dönthetett. Az alperesnek az elsőfokú eljárásban megfelelő idő állt a rendelkezésére a szakvéleménnyel kapcsolatosan nyilatkozatra, bizonyítás indítványozására, amelyet nem tett meg. Nincsen jogszabályi alapja azon kérelmének, hogy a Kúria biztosítson számára további határidőt az elsőfokú eljárás megismétlésével, és e kérelme azért sem alapos, mert az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás Pp.-ben rögzített minden előírását megtartotta az elsőfokú eljárásban, intézkedései törvényesek voltak.

[42] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megvizsgálta, értékelte a szakértői véleményt, amelyet ítéletének jogi indokolása 1., 2., 3. pontjai tartalmaznak. Az, hogy az alperes a szakértői véleményben foglaltakkal nem ért egyet, féli vélemény, a Pp. 166.§ (1) bekezdése alapján bizonyítási eszköz a szakvélemény, és nem az ügyfél nyilatkozata. A szakértő számításai pedig eltérhetnek a revízió által kidolgozott összegektől, amely nem automatikusan a szakvélemény hibája, tévedése (Pp. 182.§ (3) bekezdés). Az elsőfokú bíróság eleget tett a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltaknak, minősítette a szakvélemény bizonyítási súlyát, ütköztette a határozatokban foglaltakkal, a felek álláspontjaival. A per tisztességes lefolytatása elvének megfelelően eljárva, figyelemmel a kúriai utasításra szakértői bizonyítást rendelt el [Pp. 177.§ (1) bekezdés], a jogkövetkezményekre való felhívással biztosított határidőt a feleknek a szakvéleményre vonatkozó észrevételeik, bizonyítási indítványaik előterjesztésére, a bizonyítékok, közöttük a szakértői vélemény részletes értékelésével hozta meg döntését.

[43] Az alperes sérelmezte felülvizsgálati kérelmében (III/4., 5. pontok), hogy az elsőfokú bíróság mindhárom kereseti kérelem körében szakértői bizonyítást rendelt el. Rögzíti a Kúria, hogy az alperes a másodfokú határozatnak az 1. pont: „Készletek értékvesztése”, a 2. pont: „Szokásos piaci ár

megállapítása" és a 3. pont: „Kutatás-fejlesztéshez kapcsolódó adókedvezmények" tárgyaiban három-három-három kérdés feltevését indítványozta a szakértőnek, azaz kérdéseket maga is mind a három ponthoz megfogalmazott (26. sorszámú irat). A Kúria kiemeli a Kfv.V.35.779/2015/5. számú kúriai végzésből a [17] bekezdést a másodfokú határozat 1. pont: „Készletek értékvesztése" körében: „a Pp. 164.§ (1) bekezdése értelmében a felperest terheli annak bizonyítása, hogy az elszámolt 100%-os értékvesztést a készletek felhasználhatóságának, értékesítésének kétségesse, illetve feleslegessé válása indokolta, és az általa alkalmazott módszer megfelelő volt." E ponthoz a Kúria azt állapította meg, hogy az „eddig" rendelkezésre álló adatok szerint nem bizonyított jogsértést a felperes, ezért az elsőfokú bíróságnak érdemben döntenie kellett volna. Abból következően azonban, hogy az új eljárásra való utasításban a Kúria előírta, hogy a „releváns tények tekintetében lehetőséget kell adni a felperesnek bizonyításra", és nem jelölte meg, hogy csak valamelyik pontban lehetne a továbbiakban bizonyítási eljárást lefolytatni, az elsőfokú bíróság a Pp. 275.§ (5) bekezdését nem sértette meg azzal, hogy a folytatódó eljárásban a felperesnek mindhárom keresetrészben bizonyítási lehetőséget biztosított. Az alperes alaptalanul kifogásolta a felülvizsgálati kérelmében a bizonyítás elrendelését, figyelemmel arra, hogy abban az elsőfokú eljárásban a szakértőhöz indítványozandó kérdések feltevésével maga is közreműködött.

- [44] Rögzíti a Kúria, a Pp. nem tartalmaz rendelkezést arra, hogy a bíró személyében történt változás esetén a bíróságnak a pervezetési különbségeket meg kellene indokolnia. Az alperes vonatkozó kifogása nem alapos.
- [45] A Kfv.V.35.779/201/5. számú kúriai végzés jogi indokolásában a legfelsőbb bírói fórum kifejezetten bizonyításra vonatkozóan tett megállapításokat mindhárom keresettel támadott határozatrésszel kapcsolatosan, a [17], [18] és [19] bekezdésekben megállapította, hogy a felperes még mit nem bizonyított, a [18] és [19] bekezdésekben az elsőfokú bíróság terhére róva, hogy nem is biztosított lehetőséget a felperesnek bizonyításra. A Pp. 275.§ (5) bekezdése alapján tehát az elsőfokú bíróság a kúriai végzésben foglaltakat teljesítette akkor, amikor a megismételt eljárásban a Kúria által ténykérdésnek meghatározott tárgykörökben bizonyítást rendelt el. Az alperes jogkérdésre alapított kifogása ezért nem alapos.
- [46] A közigazgatási per elsőfokú szakaszában a bíróság a határozatok jogszerű, illetve jogsértő voltáról dönt a kereseti kérelem keretei között (Pp. 213.§, 339.§), a rendkívüli jogorvoslati részben: a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítéletet vizsgálja felül a felülvizsgálati

kérelem keretein belül (Pp. 270.§), a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye [Pp. 275.§-ának (1) bekezdés]. Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria nem állapított meg.

- [47] Az elsőfokú bíróság ítéletében a Pp. 221.§-ának (1) bekezdése szerint nem iratellenes, pontos tényállást rögzített, az előterjesztett keresetrészek alapján ismertette pontonként a kapcsolódó határozatrészeket, az első- és másodfokú közigazgatási szerv eljárását, a lefolytatott bizonyítási eljárást, a bizonyítékok értékelését, a meghozott döntéseket. A pertörténet sorában részletezte a felperes keresetét, az alperes ellenkérelmében foglaltakat, a 12.K.27.043/2014/18. számú elsőfokú ítélet rendelkezését, a Kfv.V.35.779/2015/5. számú kúriai végzést. Megindokolta, hogy mely törvényi előírások és alperesi magatartás alapján mellőzte a szakértői véleményre késedelmesen benyújtott alperesi beadvány értékelését.
- [48] A jogi indokolása során ütköztette a tényállási elemeket a jogszabályokkal, vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a perben lefolytatott bizonyítási eljárást, részletezte a bizonyítási teherviselést, a Pp. 206.§-ában foglaltaknak megfelelően értékelte a bizonyítékokat, a szakértői véleményt, és logikusan megindokolta a - Pp. 164.§-ának (1) bekezdésére alapított - a keresetnek helyt adó ítéletét.
- [49] A másodfokú határozatnak az 1. pont: „Készletek értékvesztése” körében a szakértői vélemény a részletes értékelést követően összefoglalóan tartalmazza (6.1., 7.), hogy a felperes vizsgált időszakban hatályos szabályzatainak a készletek értékelésére, értékvesztésére vonatkozó rendelkezései megfelelnek a számviteli előírásoknak (Sztv. 4.§ (2) bekezdés, 14.§ (3), (4) bekezdések, 15.§ (3), (8) bekezdések, 16.§ (1) bekezdés, 56.§, 57.§, 66.§ (1) bekezdés, 77.§ (5) bekezdés, 81.§ (4) bekezdés, 92.§ (3) bekezdés). A készletek értékvesztésének elszámolása a felperes értékelési szabályzatában leírtaknak megfelelően történt, az így megfelel az Sztv. előírásainak. Felperes a készletek értékvesztését a 2008. és 2009. években a Sztv. előírásainak figyelembevételével helyesen határozta meg és számolta el.
- [50] Az elsőfokú bíróság (1. pont) ütköztette a vonatkozó határozatrészt, keresetrészt, szakértői véleményt [Pp. 206.§ (1) bekezdés], jogszabályokkal alátámasztottan részletesen, a Pp. 221.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően megindokolta, hogy a felperes értékvesztés elszámolása és

képzése bizonyítottan helyes volt, a mértéke kimunkáltan eltúlzottnak nem tekinthető. A szakértői véleményben foglaltakat az elsőfokú bíróság okszerűen értékelte, az alperes pedig nem cáfolta meg.

- [51] Az alperes határozatának 2. pont: „Szokásos piaci ár megállapítása” részére vonatkozó szakértői vélemény szerint (6.2., 7.) maga a gazdasági esemény létjogosultsága nem kérdőjelezhető meg, a számla azt a gazdasági eseményt mutatja, hogy a GmbH részére a felperes utólagosan árengedményt ad. A végeredményt tekintve a közvetlen és közvetett számlázás eredménye nem tér el egymástól, az árengedményt közvetlenül és közvetve is a GmbH kellett, hogy kapja. A számla kiállításának oka a transzferár korrekció volt, és végső soron a GmbH-t illette meg. A tartalom elsődlegessége a formával szemben elve az elszámolással teljesült.
- [52] Az elsőfokú ítélet jogi indokolásának 2. pontjában az elsőfokú bíróság a Tao tv. alkalmazott törvényhelyeit, az OECD transzferár irányelveit ütköztette a Pp. 206.§ (1) bekezdés szerint a tényállással, az alperesi állásponttal, a keresettel, és a bizonyítékok közül a szakértői véleménnyel is. Az átlagnyereségek, árbevételek, értéktartományok számadatainak értékelésével kimunkált, a Pp. 221.§ (1) bekezdés előírásainak megfelelő indokolás alapján állapította meg, hogy a felperes átlagnyeresége a transzferár korrekciót követően is a szokásos piaci ártartományban maradt, az szokásos piaci árnak minősül, és e korrekció indokolt volt. Részletesen megindokolta azt a tételt is (GmbH felé történt számlázás), amelyben megállapítása eltért a szakértőtől. Az alperes a perben a szakértői véleményt nem cáfolta meg, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során a Pp. szabálynak megtartásával járt el, ítéletrészének felülvéleményezésére jogszabályi lehetőség nincsen.
- [53] A másodfokú határozat 3. pont: „Kutatás-fejlesztéshez kapcsolódó adókedvezmények” tárgyban a szakértő bemutatta a K+F tevékenységgel kapcsolatosan felmerülő költségek elszámolásának Sztv.-beli szabályozását (3.§ (4)-(5) bekezdések, 15.§ (2) bekezdés, 51.§ (1) bekezdés, 160.§ (3)-(4) bekezdések), és a rendelkezésére bocsátott adatok alapján megállapította (6.3., 7.), hogy a felperes által a K+F tevékenység közvetlen költségének meghatározására kialakított módszertan, illetve analitikus nyilvántartás megfelel a Tao tv. (7.§ (1) bekezdés t) pont), az Art. (44.§ (1)-(2) bekezdések) rendelkezéseinek, alkalmas az adókötelezettség megállapításához. A szakértő meghatározta a tao és a különadó alapon érvényesíthető közvetlen költség összegét.
- [54] Az elsőfokú bíróság ítéletében (3. pont) e határozatrészre vonatkozóan is ütköztette a Pp. 206.§ (1) bekezdése helytálló

alkalmazásával az alperesi, a felperesi álláspontot, a szakvéleményben foglaltakat, és okszerű indokolással állapította meg - figyelemmel arra, hogy az adóhatósági eljárásban benyújtott adózói adatok, táblázatok a K+F tevékenység közvetlen (ön)költségének meghatározására alkalmasak -, hogy az alperesnek a felperes adózás előtti eredményét korrigálnia kellett volna a Tao tv. 7.§ (1) bekezdés t) pontja alapján és elkellett volna végeznie a különadóalap korrekciót a Különadó tv. 3.§ (3) bekezdés h) pontja értelmében. Az igazságügyi szakértő véleménye bizonyította a felperes e keresetrészét, amelyet az alperes nem cáfolt meg.

- [55] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás perköltségének viseléséről a Pp. 75.§ (1) bekezdés, 77.§ (1) bekezdés előírásai szerint rendelkezett, annak mértéke megfelel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§-ában foglaltaknak, részletesen kimunkált és indokolt.
- [56] Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [57] A Kúria az alperest a Pp. 270.§-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.
- [58] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Kúria a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 14.§-a alapján rendelkezett.
- [59] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

, 2019. október 03.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Dr. Stefancsik Márta sk. bíró